

ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด
ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่มีโทษทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีหน้าที่ในการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครอง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติพิจารณา สั่งลงโทษทางปกครอง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนด ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการในการพิจารณาลงโทษทางปกครอง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนและกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๖) (๒๔) และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๕ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจึงประกาศหลักเกณฑ์การรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครองและการพิจารณาโทษทางปกครองไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่มีโทษทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ และให้หมายความรวมถึงผู้มีสิทธิประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามบทเฉพาะกาล แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ได้รับอนุญาต ทดลองประกอบกิจการตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๕

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ใดที่ถูกร้องเรียนหรือผู้ซึ่งมีเหตุอันควร สงสัยว่ากระทำความผิดที่มีโทษทางปกครองตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“คำร้องเรียน” หมายความว่า ข้อกล่าวอ้างของสำนักงานว่ามีผู้ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่า กระทำความผิดที่มีโทษทางปกครองตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีผู้ร้องเรียนหรือสำนักงานมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ใด กระทำความผิดที่มีโทษทางปกครองตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สำนักงานดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ พิจารณาสั่งลงโทษทางปกครอง

ข้อ ๖ การแจ้งคำร้องเรียน การแจ้งผลการพิจารณาคำร้องเรียน หรือการแจ้งคำสั่งลงโทษ ทางปกครอง รวมตลอดถึงการแจ้งกำหนดนัดหรือการเรียกให้ผู้ร้องเรียนหรือผู้ถูกร้องเรียนมาชี้แจงต่อสำนักงาน ให้ทำเป็นหนังสือ

การส่งหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้โดยวิธีให้บุคคลนำไปส่งหรือโดยการส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน อาจส่งหนังสือตามวรรคหนึ่งทางโทรสาร หรือด้วยวิธีการอื่นใด ตามที่สำนักงานจะประกาศกำหนดเพิ่มเติมในภายหลังก็ได้

ข้อ ๗ ภายหลังจากที่คณะกรรมการมีคำสั่งลงโทษทางปกครองแล้ว ให้สำนักงานแจ้งคำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือ โดยมีรายละเอียดอันประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง และข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ วันเดือนปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของผู้ทำคำสั่ง ทั้งนี้ ให้ระบุวิธีการและระยะเวลาในการคัดค้านคำสั่งลงโทษทางปกครองไว้โดยชัดแจ้งด้วย

ข้อ ๘ คำสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกร้องเรียนได้รับแจ้งคำสั่งนั้นเป็นต้นไป

ในกรณีที่มีการส่งหนังสือแจ้งคำสั่งไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกร้องเรียนให้ถือว่าได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่หนังสือแจ้งคำสั่งไปถึง ทั้งนี้ ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับสำนักงานแล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้ร้องแล้ว

ในกรณีที่มีการส่งหนังสือแจ้งคำสั่งโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง หากผู้ถูกร้องเรียนไม่ยอมรับ หรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบบุคคลดังกล่าว ให้ส่งหนังสือแจ้งคำสั่งกับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานะนั้น และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวยังคงไม่ยอมรับหนังสือแจ้งคำสั่ง ให้สำนักงานหรือบุคคลที่นำหนังสือไปส่ง วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าพยานบุคคลอย่างน้อยสองคน และให้ถือว่าผู้ถูกร้องเรียนได้รับแจ้งคำสั่งตั้งแต่วันที่เห็นได้ง่าย

การส่งหนังสือแจ้งคำสั่งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกร้องเรียนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ในกรณีที่ไม่รู้ตัวบุคคลที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง หรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนาหรือรู้ตัวและภูมิลำเนาแต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน ให้สำนักงานแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าบุคคลที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการรวบรวมข้อเท็จจริงและการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งลงโทษทางปกครองตามประกาศนี้ หากมิได้มีการกำหนดในประกาศนี้ไว้เป็นการเฉพาะให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีผู้ร้องเรียน ให้ระยะเวลาในการพิจารณาและขั้นตอนในการดำเนินการเป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ที่ออกตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

หมวด ๒

การรวบรวมข้อเท็จจริงและการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีผู้ร้องเรียนว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ใดกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครองตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สำนักงาน

พิจารณาคำร้องเรียนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาว่าคำร้องเรียนดังกล่าว มีมูลเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำการตามที่ถูกร้องเรียนหรือไม่

ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่า คำร้องเรียนไม่มีมูลเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำการตามที่ถูกร้องเรียน ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อมีคำสั่งยุติการดำเนินการตามคำร้องเรียนนั้น

ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่า คำร้องเรียนมีมูลเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนน่าจะกระทำการตามที่ถูกร้องเรียน ให้สำนักงานดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้

ข้อ ๑๒ ในการรวบรวมข้อเท็จจริง ให้สำนักงานดำเนินการดังต่อไปนี้

๑๒.๑ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบถึงคำร้องเรียน พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ถูกร้องเรียนได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาอันสมควร แต่ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิด ความเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะ สำนักงานอาจแจ้งคำร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบด้วยวาจาก็ได้

ในการแจ้งคำร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้สำนักงานสรุปสาระสำคัญของคำร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบถึงข้อเท็จจริงและข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องเรียนกระทำหรือน่าจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้ละเว้นหรือหลีกเลี่ยงถ้อยคำหรือข้อความที่อาจทำให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบถึงรายละเอียดของผู้ร้องเรียน หรืออาจทำให้เกิดผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

๑๒.๒ ผู้ถูกร้องเรียนอาจชี้แจงเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้

การชี้แจงด้วยวาจา ให้สำนักงานจัดทำบันทึกถ้อยคำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ (ภาคผนวก) และให้ผู้ถูกร้องเรียนลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน หากผู้ถูกร้องเรียนไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ ให้สำนักงานบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในบันทึกถ้อยคำพร้อมลงลายมือชื่อกำกับกับการบันทึกดังกล่าว

ในการชี้แจงด้วยวาจา สำนักงานอาจจะบันทึกภาพหรือเสียงด้วยก็ได้

๑๒.๓ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนได้รับทราบคำร้องเรียนแล้วไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือนำส่งเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกร้องเรียนไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคำร้องเรียนนั้น ให้สำนักงานบันทึกเหตุดังกล่าวไว้โดยชัดแจ้งและให้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องต่อไปตามที่เห็นสมควร

๑๒.๔ ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร สำนักงานอาจจัดให้ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อสำนักงานก็ได้

๑๒.๕ ในการรวบรวมข้อเท็จจริง สำนักงานอาจตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงอื่นใด ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องและตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น โดยให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) การแสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเรียนหรือเกี่ยวกับ พฤติการณ์หรือผลกระทบของการกระทำที่ถูกร้องเรียน

(๒) การสอบถามข้อคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในเรื่องที่ถูกร้องเรียน พฤติการณ์ หรือผลกระทบของการกระทำที่ถูกร้องเรียน ทั้งนี้ อาจสอบถามข้อคิดเห็น จากผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานที่มีหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวก็ได้

(๓) การออกไปตรวจสอบสถานที่

(๔) ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ให้สำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนด ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๒.๖ เอกสารที่ใช้ในการพิจารณาให้ทำเป็นภาษาไทย ถ้าเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ผู้ร้องเรียนหรือผู้ถูกร้องเรียนซึ่งกล่าวอ้างเอกสารดังกล่าวจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยพร้อมคำรับรอง ความถูกต้องของคำแปลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครองกำหนด เว้นแต่ สำนักงานจะยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศนั้น

๑๒.๗ ให้มีการแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการรวบรวมข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องเรียน และหรือผู้ถูกร้องเรียนทราบตามความจำเป็นแก่กรณี และบันทึกการแจ้งสิทธิดังกล่าวไว้เป็นหนังสือ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คำร้องเรียนมีลักษณะเป็นการร้องเรียนว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการเสนอความเห็น ของสำนักงานต่อคณะกรรมการ จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑๓.๑ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย รวมตลอดถึงแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่ได้เคย วินิจฉัยในเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว

๑๓.๒ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามข้อ ๑๓.๑

๑๓.๓ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กำหนดในข้อ ๑๔.๑

๑๓.๔ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่งกฎหมายตามข้อ ๑๓.๑ ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดในข้อ ๑๔.๒

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่คำร้องเรียนมีลักษณะเป็นการร้องเรียนว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ

โทรคมนาคมแห่งชาติ หรือตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในการเสนอความเห็นของสำนักงานต่อคณะกรรมการ จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑๔.๑ สารสำคัญของประกาศหลักเกณฑ์ที่มีการร้องเรียนว่าผู้ถูกร้องเรียนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม รวมตลอดถึงแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่ได้เคยวินิจฉัยในเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว

๑๔.๒ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนกระทำการอันเป็น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๔.๑

๑๔.๓ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดในข้อ ๑๙.๑

๑๔.๔ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนประกาศหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๔.๑ ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดในข้อ ๑๙.๒

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่คำร้องเรียนมีลักษณะเป็นการร้องเรียนว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำการที่เป็น การฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในการเสนอความเห็นของสำนักงานต่อคณะกรรมการ จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑๕.๑ สารสำคัญของคำสั่งที่มีการร้องเรียนว่าผู้ถูกร้องเรียนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม รวมตลอดถึงแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่ได้เคยวินิจฉัยเรื่องในลักษณะดังกล่าวไว้แล้ว

๑๕.๒ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนกระทำการอันเป็น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามข้อ ๑๕.๑

๑๕.๓ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดในข้อ ๑๙.๑

๑๕.๔ ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้หรือเป็นที่เชื่อได้ว่า การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนคำสั่งแห่งกฎหมายตามข้อ ๑๕.๑ ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดในข้อ ๑๙.๒

ข้อ ๑๖ เมื่อสำนักงานได้รวบรวมข้อเท็จจริงจนเพียงพอแก่การที่จะวินิจฉัยการกระทำความผิด และการพิจารณากำหนดโทษทางปกครองแล้ว ให้สำนักงานเสนอข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ

ในการเสนอความเห็นตามวรรคหนึ่ง จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑๖.๑ สรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี

๑๖.๒ ข้อพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกร้องเรียนกระทำการอันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

๑๖.๓ ในกรณี que เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเรียนเป็นการทำความผิดที่มีโทษทางปกครองตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สำนักงานเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะและอัตราโทษทางปกครอง

หมวด ๓

การเสนอโทษทางปกครอง

ข้อ ๑๗ โทษทางปกครองตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้แก่

๑๗.๑ การตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

๑๗.๒ การกำหนดโทษปรับทางปกครอง

(๑) โทษปรับทางปกครองชั้น ๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๒) โทษปรับทางปกครองชั้น ๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท

แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

(๓) โทษปรับทางปกครองชั้น ๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาท

แต่ไม่เกินห้าล้านบาท

๑๗.๓ การกำหนดโทษปรับทางปกครองเป็นรายวัน

(๑) กรณีโทษปรับทางปกครองชั้น ๑ ให้ปรับวันละไม่เกินห้าพันบาท

(๒) กรณีโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ ให้ปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาท

(๓) กรณีโทษปรับทางปกครองชั้น ๓ ให้ปรับวันละไม่เกินห้าหมื่นบาท

๑๗.๔ การมีคำสั่งให้กระทำการ หรืองดเว้นกระทำการเพื่อป้องกันมิให้มีการทำความผิดซ้ำอีก

๑๗.๕ การมีคำสั่งให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ การเสนอโทษปรับทางปกครอง

๑๘.๑ ในกรณีที่ปรากฏว่า การกระทำของผู้รับใบอนุญาตหรือบุคคลใดเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานเสนออัตราโทษปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๑) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์รายงานสถานะทางการเงิน

(๒) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการจัดส่งสำเนาข้อตกลงเกี่ยวกับการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายภายในสัปดาห์ นับแต่วันที่ได้มีการลงนามในข้อตกลง

(๓) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการแจ้งข้อมูลที่ต้องและจำเป็นในการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่าย

(๔) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการแจ้งหรือประกาศให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโครงข่ายอันมีผลกระทบต่อการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่าย หรือต่อผู้ใช้บริการแล้วแต่กรณี

(๕) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้ดำเนินการแก้ไขข้อตกลงเกี่ยวกับการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

๑๘.๒ ในกรณีที่ปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเรียนเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานเสนอโทษปรับทางปกครองในอัตราตั้งแต่ห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

(๑) การฝ่าฝืนหรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการแจ้งการเปลี่ยนแปลงผังรายการให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนทำการเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่า ๗ วัน

(๒) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการให้ความร่วมมือในการออกอากาศแจ้งข่าวหรือเตือนภัยพิบัติหรือเหตุฉุกเฉินให้ประชาชนทราบตามที่ได้รับการร้องขอจากรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการบันทึกเทปรายการที่ได้ออกอากาศไปแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนด

(๔) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรการ หรือประกาศที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่งแห่ง พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการจัดทำผังรายการให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต

(๕) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรการ หรือประกาศ ที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติกำหนดตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับมาตรการพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของชนพิการและคนด้อยโอกาสให้เข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากรายการ ของกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ได้อย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป

(๖) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรการ หรือประกาศที่ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติกำหนดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการเปิดเผย ข้อตกลงการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่าย รวมถึงอัตราค่าตอบแทนการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่าย

(๗) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้แก่ไข ผังรายการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนด

(๘) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งแห่ง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการออกอากาศรายการที่มีเนื้อหา ซึ่งต้องห้ามตามกฎหมาย

๑๘.๓ ในกรณีที่ปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเรียนเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืน พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้ ให้สำนักงาน เสนอโทษปรับทางปกครองในอัตราตั้งแต่ห้าแสนบาทแต่ไม่เกินห้าล้านบาท

(๑) เจ้าของโครงข่ายกระทำการอันเป็นเหตุให้การใช้หรือการเชื่อมต่อโครงข่าย ไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งครอบครองที่ดิน สถานที่ สิ่งก่อสร้าง เสา หรือโครงสร้างอื่นในทำนองเดียวกันซึ่งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการรับ การส่ง หรือแพร่สัญญาณเสียงหรือภาพ หากยินยอมให้ผู้รับใบอนุญาตหรือเจ้าของโครงข่ายรายใดใช้ประโยชน์ ในการติดตั้งวัสดุ หรืออุปกรณ์เพื่อรับ ส่ง หรือแพร่สัญญาณเสียงหรือภาพ แต่ไม่ยินยอมให้ผู้ประกอบ กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์หรือเจ้าของโครงข่ายรายอื่นติดตั้งวัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการดังกล่าว ด้วยเช่นเดียวกัน

(๓) การให้บริการส่งหรือการแพร่ข่าวสารสาธารณะหรือรายการที่มีลักษณะ เป็นการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์แก่ผู้อื่นซึ่งมิใช่เป็นผู้รับใบอนุญาต

(๔) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือประกาศที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการนำส่งเงินรายปี เข้ากองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ

(๕) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือประกาศที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับระยะเวลาในการโฆษณาและการบริการทางธุรกิจ

(๖) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือประกาศที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราค่าสมาชิก ค่าบริการและเงื่อนไขในการให้บริการ

(๗) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือประกาศที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการกำหนดช่วงระยะเวลาของการออกอากาศรายการบางประเภทเพื่อความจำเป็นในการคุ้มครองเด็ก และเยาวชน

(๘) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือประกาศที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการใช้และเชื่อมต่อโครงข่าย

(๙) การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยข้อพิพาทการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายของคณะกรรมการ หรือคำสั่งคณะกรรมการให้มีการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายไปพลางก่อน ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๑๙ ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับลักษณะและอัตราโทษทางปกครองของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ให้พิจารณาดังต่อไปนี้

๑๙.๑ ให้สำนักงานพิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ถูกร้องเรียนว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้หรือไม่

(๑) ผู้ถูกร้องเรียนได้กระทำความผิดโดยจงใจ

(๒) ผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดตามที่ถูกร้องเรียนเป็นครั้งแรก

(๓) การกระทำความผิดของผู้ถูกร้องเรียนเป็นการกระทำความผิดอย่างต่อเนื่อง
 (๔) ผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดโดยคาดหมายถึงผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ
 ที่จะได้รับ

(๕) ผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะลด จำกัด หรือกีดกัน
 การแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรมในการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์

(๖) ผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค

(๗) ผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดโดยอาศัยความได้เปรียบในทางการตลาด

(๘) ผู้ถูกร้องเรียนได้พยายามหรือกระทำการเพื่อบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น

(๙) พฤติการณ์อื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
 กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจะประกาศเพิ่มเติมภายหลัง

๑๙.๒ นอกจากการพิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำแล้ว ให้สำนักงานพิจารณาว่า
 มีผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงจากการกระทำความผิดของผู้ถูกร้องเรียนในลักษณะดังต่อไปนี้หรือไม่

(๑) การกระทำความผิดของผู้ถูกร้องเรียนส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย
 แก่การประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ของบุคคลอื่น

(๒) การกระทำความผิดของผู้ถูกร้องเรียนส่งผลกระทบหรือก่อให้เกิด
 ความเดือดร้อนเสียหายต่อประชาชนผู้ใช้บริการ

(๓) การกระทำความผิดของผู้ถูกร้องเรียนส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๔) การกระทำความผิดของผู้ถูกร้องเรียนส่งผลกระทบต่อภารกิจกับดูแล
 การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(๕) การกระทำความผิดของผู้ถูกร้องเรียนส่งผลกระทบหรือก่อให้เกิด
 ความเดือดร้อนเสียหายอื่นใดตามที่คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
 และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกาศกำหนดเพิ่มเติมภายหลัง

๑๙.๓ ในกรณีที่มีเหตุแห่งการลดโทษหรือเพิ่มโทษตามกฎหมาย ให้สำนักงาน
 เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้เพิ่มโทษหรือลดโทษตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินอัตราโทษ
 สูงสุดหรือต่ำสุดตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๐ นอกเหนือจากการเสนออัตราโทษทางปกครองโดยการปรับทางปกครองแล้ว ในกรณี
 ที่สำนักงานเห็นว่าการกระทำความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ต้องลงโทษปรับทางปกครองเป็นความผิดต่อเนื่อง
 ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้พิจารณาและมีคำสั่งกำหนดโทษปรับรายวันอีก นับแต่วันที่ที่มีคำสั่ง
 ลงโทษปรับทางปกครองดังกล่าว ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

ทั้งนี้ ให้นำหลักการในการพิจารณากำหนดอัตราโทษปรับทางปกครองตามข้อ ๑๙ มาใช้บังคับ
 กับการพิจารณาอัตราโทษปรับทางปกครองรายวันโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ นอกเหนือจากการเสนออัตราโทษทางปกครองโดยการปรับทางปกครองตามข้อ ๑๙ และหรือข้อ ๒๐ แล้ว เพื่อป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดอย่างเดียวกันซ้ำอีก สำนักงานอาจเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้พิจารณาและมีคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตที่กระทำความผิดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการได้

ข้อ ๒๒ ในกรณีปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

๒๒.๑ ผู้รับใบอนุญาตเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้ดำเนินการแก้ไขการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนประกาศหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการห้ามถือครองธุรกิจในกิจการประเภทเดียวกันหรือครองสิทธิข้ามสื่อในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่เกินสัดส่วนที่กำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนด

๒๒.๒ ผู้รับใบอนุญาตเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการเพื่อป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดอย่างเดียวกันซ้ำอีก

๒๒.๓ ผู้รับใบอนุญาตละเลยการตรวจสอบการออกอากาศรายการเนื้อหาที่ขัดต่อกฎหมายหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่ให้ดำเนินการแก้ไขตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นกรณีที่เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

๒๒.๔ ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือหลักเกณฑ์หรือคำสั่งที่กำหนดตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอีก หรือกรณีที่เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

๒๒.๕ ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดที่มีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒๒.๖ ผู้รับใบอนุญาตต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับงานแพร่เสียงแพร่ภาพอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

๒๒.๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจที่เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทฝ่าฝืนข้อกำหนดด้านคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) การมีบุคคลที่มีสัญชาติไทยถือหุ้นอันเป็นทุนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของทุนทั้งหมดของบริษัท

(๒) การมีบุคคลสัญชาติไทยมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามข้อบังคับหรือตามข้อตกลงในการออกเสียงลงคะแนนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท

(๓) กรรมการไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดและกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

(๔) ปฏิบัติตามข้อห้ามของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติให้มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการโดยคนต่างด้าว ให้ผู้รับใบอนุญาตต้องถือปฏิบัติ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เห็นสมควรให้มีการพักใช้ใบอนุญาต ให้สำนักงานเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาต โดยจะต้องเสนอจำนวนวันที่จะพักใช้ใบอนุญาตที่ชัดเจนแน่นอน แต่ต้องไม่เกินครั้งละสามสิบวัน โดยอาจนำหลักการตามข้อ ๑๙ มาใช้ในการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ สำนักงานอาจเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและมีคำสั่งตักเตือนผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ได้

๒๔.๑ เป็นความผิดซึ่งมีโทษปรับทางปกครองชั้น ๑

๒๔.๒ มีโทษความผิดต่อเนื่อง

๒๔.๓ เป็นการกระทำความผิดเป็นครั้งแรกซึ่งกระทำโดยไม่จงใจ และ

๒๔.๔ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

นที สุกรัตน์

ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

ปฏิบัติหน้าที่แทน ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง

กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

